

HUMANITIES INSTITUTE

Nazlı Bayram, Ph.D.

Anayurt Oteli 1987

Ö. Kavur

Genel Bakış

Taşrayı duygusal ve nostaljik bir bakış açısından öteye geçerek anlatan filmlerin ilki sayılabilecek *Anayurt Oteli* hem *Ömer Kavur*'un filmografisinde hem de Türk sineması tarihi içinde önemli bir yere oturmuştur. Filmin öne çıkan başlıca özellikleri, konusuna eleştirel yaklaşımı ile sinematik anlatımının gücüdür. *Yusuf Atılğan*'ın aynı adlı eserinden uyarlanan film, en az kaynaklandığı eser kadar güçlü bir etki yapmıştır. Eleştirmenler ve seyirciler tarafından sinemamızda yapılmış en başarılı edebiyat uyarlamalarından biri olarak kabul edilmektedir. Film 2017 yılında restore edilerek İstanbul Film Festivali kapsamında yeniden sinema salonunda gösterilmiştir.

Film, taşrada bir otel yöneticisi olan Zebercet'in hikayesi üzerinden Türkiye'nin çağdaş tarihine ilişkin göndermelerle taşradaki insanın davranış biçimlerine, ahlaki ikilemlerine, sıkışmışlığına ve içinde yaşadığı toplumdaki yerini anlamlandıramayan insanın yabancılaşmışlığına ilişkin bir inceleme sunar. *Anayurt Oteli*, aynı zamanda, 1980 sonrası Türk sinemasının, *Adı Vasfiye* (1985, Atıf Yılmaz)'den sonra çağdaş anlatı özelliklerini taşıyan ilk birkaç filminden biridir. Film, olay örgüsündeki neden sonuç ilişkilerini seyretmesi, karakterin motivasyonlarını belirsizleştirilmesi, gerçek ve hayal kavramlarını birbirine karıştırması, hikaye kurgusunda zamanı alt üst etmesi ve bölümlü yapısıyla çağdaş anlatı örneklerinden biridir.

Sinemasal Anlatım

Filmin görüntü yönetmeni *Orhan Oğuz*'un öykü dünyasını başarıyla kuran ışık, çerçeveleme ve kamera hareketlerinin hikâyenin sinematik anlatımına katkısı büyüktür. Karakterlerin, özellikle de *Macit Koper* tarafından büyük bir başarıyla canlandırılan Zebercet'in bakış açısından yapılan çekimlerin, öznesi belirsiz bakış açısı çekimlerinin, öykü dünyasından birine ait olmayan kamera açısı ve konularının yarattığı gerilim, muğlaklık ve atmosfer öykünün ve dolayısıyla filmin anlamını çok katmanlı bir hale getirir. *Anayurt Oteli*, mantıksal bir sırayla birbirini izlemeyen gün adları ya da zamanı tanımlayan sıfatlarla bölümlere ayrılmıştır. Ses de filmde güçlü bir anlatım aracı olarak karşımıza çıkar. Sinematik anlatım Zebercet'in ruh halini, hayallerini, dış gerçekliği ve kendisini algılama biçimini göstermede yaratıcı biçimde kullanılmıştır.

Kişiler

Zebercet: Otuzlu yaşlarda, *Anayurt Oteli*'nin müdürü.

Zeynep: Otelin temizlik, çamaşır ve yemek işlerini yapan kadın.

Gizemli Kadın: Güzel, etkileyici, bir veterinerle ilişkisi olan, büyük kentli kadın.

Filmin Öyküsü

Anayurt Oteli, Zebercet'in kendisi, geçmiş, yaşadığı hayatla baş edemeyip adım adım intihara doğru gidişini anlatır. Bir akşam güzel, çekici, özgüvenli, konuşması ve tavırlarıyla diğer kasabalı müşterilerden oldukça farklı, gizemli bir kadın gelir otele. Büyük kentten, trenin adına bakılırsa, Ankara'dan gelen kadın, döneceğini söyleyerek yakınlardaki bir köye gider. Zebercet o andan başlayarak kadını bekler. Kaldığı odayı başka bir müşteriye vermez ve kadının bıraktığı şekliyle, dağınık yatağı, kullanılmış havlusu, sigara izmaritleri, çay içtiği bardağı ile korur. Günler sıradan bir şekilde, diğer müşterilerin gelip gitmesi, Zebercet'in zaman zaman içmek, tıraş olmak, film seyretmek, giysi satın almak gibi nedenlerle otelden çıkmasıyla geçmekte ama *Gizemli Kadın* gelmemektedir. Zebercet, hem bu bekleyişin ve kadının dönmeşiğinin hayal kırıklığı, hem kasabadaki hayatının sıradanlığı, hem de duygusal ve cinsel ihtiyaçları, hiç kimseyle insani bir yakınlık kuramayışı sonucunda gerçeklikle olan bağıni yitirmeye başlar. Temizlikçi kadın *Zeynep*'i ve siyah kediyi boğarak öldürür. Otele müşteri kabul etmemeye başlar. Beklediği bir şeyin olmadığını iyice kavradığı bir gün *Gizemli Kadın*'ın kaldığı odada kendini asar.

Olay Dizisi

Filmde, müşterilerin gelmesi, para ödemeleri, eşyalarının taşınması, gazete okuyan müşteri, Zebercet'in geriye doğru sayması, lobideki küllükleri temizlemesi, kendi kendine konuşması, kapıları açması,

kapatması gibi herhangi bir klasik anlatıda olay sayılamayacak sayısız an vardır. Film, gün ve zaman adlarıyla başlayan bölümlerden oluşmuştur.

Gecikmeli bir Ankara Treni Film, bir kadının otele gelmesi ve boş oda olup olmadığını sormasıyla başlar. Bu soruyu kime sorduğu, hangi cevabı aldığı belirsizdir. Doğrudan kameraya bakar. Öznel bir çekim kullanılmış olmasına karşın öznenin, yani kadına bakan kişinin kim olduğunu görmeyiz. Bir özne var mıdır bunu da bilemeyiz. Sonraki sahnede Zebercet, boş otel odasında, orada olup olmadığını görmediğimiz birine hayat hikayesini anlatır. Öz yaşam öyküsünde söz ettiği doğum, sünnet olma ve annesinin ölümü, askerliği bitirme, oteli yönetmeye başlama yılları 1950, 1960, 1971, 1980 gibi Türkiye'nin siyasi tarihinde önemli kırılma noktaları olan dönemlerdir. Hayat öyküsünü, gecikmeli Ankara treniyle otele gelen, otelden kısa bir süreliğine ayrılmış, filmin açılış sahnesinde gördüğümüz kadın olduğunu tahmin ettiğimiz kişiye ya da onun hayaline anlatır.

Pazartesi Zebercet uyanır. Yüzünü yıkarken aynaya baktığında kendisini bıyıklı görür. Temizlik işlerini yapan Zeynep'i uyandırır. Kahvaltı eder. Müşterilerle ilgilenir. Odalardan birinin kapısını çalıp içeridekileri uyandırır. Bir kadın sesi cevap verir. Zebercet o anda daha önce otelde kalmış olan Gizemli Kadın'ı uyandırdığı anı ve onun sesini hatırlar. Çarşıya gitmek için çıkar.

Tıraş olmak için berbere girer. Aynada bıyığını görür, berberden kesmesini ister. Berber, şakacı olduğunu söyleyince bıyık konusunun da Zebercet'in sınırlarından biri olduğundan kuşumuz kalmaz. Ancak; otele döndüğünde müşterilerden birinin "Bıyığını kesmişsin sen" demesi, film boyunca güvenli bir zeminde olmadığımızı ve tahminlerimizin sık sık boşa çıkacağını anlamamızı sağlar.

Zebercet otelin mutfağında akşam yemeğini yer. Bu sırada Zeynep'in dayısının her ay otele gelerek onun ücretini aldığını ama 6 aydır gelmediğini öğreniriz. Otel kayıt defterinde 1 numaralı odanın boş olduğunu görürüz. Zebercet odayı Gizemli Kadın için saklamaktadır.

Gizemli Kadın'ın daha önce kaldığı odaya girer. Hiçbir şeye dokunulmamıştır. Her şey kadının bıraktığı gibi durmaktadır: Dbinde çay kalmış bir bardak, dağınık yatak, kullandığı havlu, ruj lekeli sigara izmaritleri... Öğretmen çiftin odasının kapısına yaklaşarak sevişme seslerini dinler. Zeynep'in odasına girip kadına tecavüz eder.

Salı Sabah öğretmen çift otelden ayrılırken Zebercet'le tokalaşıp teşekkür ederler. Zebercet elini indirip dokunuşu tekrar hissetmek istercesine bir hareket yapar. Kadın kapıdan çıkmak üzereyken kısa bir an duraklar, Zebercet'in olduğu yöne doğru kafasını yarım çevirir ama ona bakmaz, gece eşyle sevişirken söylediği cümleyi duyarız: "Nasıl seninim!". Bu anı Zebercet mi hatırlar kadın mı pek emin olamayız. Çünkü eğer ses Zebercet'in zihnindeyse kadın da Zebercet'in zihnindeki kendi sesini duymuş gibidir. Filmin ses ve görüntülerle seyircinin zihnini karıştırdığı anlardan biridir bu da. Müşteriler gelir gider. Zeynep, Zebercet'e dayısından haber olup olmadığını sorar.

Perşembe Önce berber çırağıyla haber yollayan usta otele gelip Zebercet'e neden tıraşa gelmediğini sorar. Çıkarken "Bıyığını kestirmişsin, iyi olmuş, gençleşmişsin" der. Kendimizi yine bir oyun içinde buluruz: Bıyık var mıydı, yok muydu? Akşam, Zeynep mutfakta uyuyakalmıştır. Zebercet yanmak üzereyken yemeği ocaktan indirir. Müşterilerden biri otelin nasıl ısıtıldığını sorarken binanın tarihinden konuşurlar. 1839 yılında konak olarak yapılan bina 1923'te otele çevrilmiştir. Her iki tarih de Türkiye'nin siyasi olaylarında önemli zamanları işaret eder: İki Tanzimat Fermanı'nın başka deyişle batılılaşmanın ilk resmi adımının, diğeri ise Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş tarihidir. Aynı müşteri Zebercet'e "Altı gündür hiç dışarı çıkmadınız" der. Bu noktada yine zihnimiz karışır. Gün adlarıyla bölünmüş olayların birkaç günü gösterdiğini düşünürken arada zaman atlamaları olduğunu ve kronolojik bir düzen olmadığını fark ederiz. Zebercet, Gizemli Kadın'ın kaldığı odaya gider. Kadını görürüz, başını kaldırıp kameraya bakar, gülümser.

Cuma Zebercet, Gizemli Kadın'ın odasında tavandan dökülen ahşap parçalarını süpürür. Dbinde çay kalmış bardağa yine aynı miktarda çay doldurup kadının bıraktığı yere koyar. Çıkıp kapattıktan sonra sanki kadın içerideymiş gibi kapıyı tıklar. "Evet...kalkıyorum". Duyduğumuz ses, Gizemli Kadın'ın Zebercet'in zihnindeki sesidir. Dışarıdan her gelişinde kendisini soran olup olmadığını Zebercet'e soran yaşlı müşteri otelden ayrılır. Otelde kaldığı yedi günün parasını öder. Zeynep, 1 numaralı odanın silinip silinmeyeceğini sorar. Zebercet, odanın temiz olduğunu söyleyerek Zeynep'in girmesine izin vermez.

Gece Zebercet, müşterisiyle gelen ve her zaman oda verdiği hayat kadını geri çevirir. Bu an, odaların dolu olduğunu söyleyerek müşterileri geri çevirmeye başladığı günlerin ilkidir. Gizemli Kadının geri döneceği umudunu yitirmeye başlamıştır. Onun için ayırdığı odanın otel defterindeki isim kısmına kendi adını yazar. Yeni müşteriler gelir, yer olmadığını söyleyerek onları da geri çevirir. Zebercet,

gerçeklikle bağıını giderek daha fazla koparmaya başlar. Gizemli Kadın'ın daha önce kaldığı odaya gider. Onun söylediği cümleleri, tavırlarını düşler. Soyunup kadından geriye kalan havluyu koklar ve ağlar: "Gelmeseydiniz ölürdüm... Bir haftaya kadar dönerim demiştiniz".

Salı Daha önce otelde kalmış 3 müşteri yine gelir. Onları da geri çevirir. Bütün oda anahtarlarını asılı oldukları yerden çıkarır, yalnızca 1 numarayı yerine asar. Gazete getiren çocuğa artık gazete istemediğini söyler. Dışarı çıkar. O gün 29 Ekim'dir. Cumhuriyet Bayramı kutlamaları vardır kasabada. Ana caddeden ayrılır, genç bir kadın görür, takip eder. Kadın alışveriş yaptıktan sonra sevgilisiyle buluşur. Meyhaneye, ardından horoz döğüşüne, orada tanıştığı bir genç adamla sinemaya gider. Onu otele götürüp götürmemekte kararsız kalır. Gece Gizemli Kadın'ın yatağında onu düşler. Zeynep'in odasına gider, tecavüz eder, boğarak öldürür. Ardından oteldeki siyah kediyi öldürür.

Pazartesi Otel kayıtlarını karakola götürür, pazar yerinde, ölen biri için camiden yapılan anons nedeniyle dua edenler arasında kendini rahatsız hisseder, ne yapacağını bilemez. Otele döndüğü sırada iki adam gelir, Gizemli Kadının bıraktığı havluyu sorarlar. Zebercet onları farklı bir odaya yönlendirir ama havlu oradadır. Adamlar Zebercet'i yatağa bağlamaya niyetlenir. Söz dalaşından sonra vazgeçerler. İki polis gelir, daha önce ayrılan yaşlı müşteriyi sorar. Adamın, kızını boğduğunu söylerler. Çarşıda dolaşmaya çıkar, televizyon satan bir mağazadaki açık ekranlarda dönen filmde de bir erkek bir kadını boğmaya çalışır. Mahkemeye gider, yakınlarından birini öldürmüş biri hakkındaki duruşmayı izler. Parkta dolaşır. Ailesini tanıyan yaşlı bir adamla, sonra da otelden tanıdığı hayat kadınıyla karşılaşır. Meyhanedeki diğer bir masada hapishaneden yeni çıkmış bir adamın anlattıklarına kulak kabartır, kendini daha da kötü hisseder. Kestane alıp sinemaya girer. Filmde iki boksörden biri diğerini boğmaya çalışır. Kusmak için dışarı çıkar. Taksiyle otele döner. İçeriye girmeden tren istasyonuna gider. Hareket eden treni izleyip otele döner. Eski eşyaların bulunduğu odada boş bir beşli sallarken baktığı eski fotoğraflardan birinde Gizemli Kadın'a çok benzeyen ve annesi olduğunu tahmin edeceğimiz bir kadın vardır. Hem bu fotoğraf, hem de Zebercet'in gerçeklikle yaşadığı algı sorunu, Gizemli Kadın'ın gerçekten var olup olmadığı konusunda bizi kuşkuya düşürür. Filmin sonunda hayalini kurduğu kadının aslında çocukken kaybettiği annesi olduğunu düşünürüz. Bu da Zebercet'in sevgi açlığını, yakınlık kurmadaki zorluklarını, insani ilişkilerdeki uyumsuzluğunu anlamamıza yardımcı olur.

Pazar Gizemli Kadının kaldığı 1 numaralı odada kendini asarak öldürür.

TEMALAR

Yabancılaşma. Anayurt Oteli'nin başlıca teması yabancılaşmadır. İnsanın kendine, yaşadığı çevreye ve diğer insanlara yabancılaşması, hem kendini hem de dış gerçekliği algılamasında sorunlara neden olmakta, onu insani duygu, düşünce ve eylemlerden uzaklaştırmaktadır. Yabancılaşma, insanın varoluşunu hissedememesi, varlığını anlamlandıramaması ve nihayetinde yaşamayı anlamlı bulmamasına neden olur. Filmin baş karakteri Zebercet, herhangi bir varlıkla insanca bir yakınlık kurmadan sıradan bir hayat sürerken bir otel müşterisi, Gizemli Kadın, dengesini alt üst eder. Onunla ilgili hayalleri, kendini ona ne kadar yakın hissettiğini gösterirken diğer her şeye ne kadar yabancılaşmış olduğunu da anlatır. Zebercet'in yabancılaşması, bıyıklı olup olmadığı konusunda kuşkuya düşmesinden Zeynep'i, kediyi ve kendisini öldürmesine kadar uzanır. Kendi bedenine, kendi var oluşuna yabancılaşması, hayat içinde bulunduğu tek anlamın bir hayale ve buradan da geçmişinde kalan bir varlığa, anneye bağlı olması Zebercet'in sorununu anlamamızı sağlar.

Arzu. Anayurt Oteli'nin baş karakteri Zebercet'in diğer karakterle ilişkilerinde cinsel yakınlık ihtiyacını da görürüz. Kadın öğretmene duyduğu arzu, horoz döğüşündeki genç adama ilişkin belli belirsiz niyeti, Zeynep'e tecavüz etmesi, çarşıda takip ettiği genç kadın, cinselliği duygusal ve düşünsel bir sürecin sonucu olarak değil, tedavi edici haz biçiminde düşleyip yaşadığını gösterir. Sevgi ve yakınlık ihtiyacı onun dünyasında duygu ve anlamdan uzaklaşmış cinsellikle karşılanabilir eylemlere dönüşür. Anlamdan yoksun arzu ve cinsellik karakterin insancıl olmaktan ne denli uzaklaştığını güçlü biçimde ifade eder.

Kayıtsızlık. Kayıtsızlık, filmin başlıca temalarından biri olarak karşımıza çıkar. Rollo May, *Kendini Arayan İnsan* adlı kitabında, kayıtsızlık ya da duygu eksikliğinin günümüz insanının baskın ruh hali olduğunu söyler. Boşluk ve hiçlik duygusundan kaynaklanan kayıtsızlık, yabancılaşmış bireyin temel sorunlarından biridir. May'e göre, boşluk ve hiçlik duygusu, insanların hayatlarını ve çevrelerini değiştirme konusunda kendilerini güçsüz hissetmelerinden doğmaktadır. Bu durumdaki insan, kayıtsız, istemekten ve hissetmekten vazgeçmiş insana dönüşür. Anayurt Oteli'nin başlıca iki karakterinin Rollo May'in tanımladığı kayıtsız insanı temsil ettiğini söyleyebiliriz. Zeynep karakteri Zebercet'ten daha güçlü bir kayıtsızlık temsilidir. Ocaktaki yemeğin yanmasına gösterdiği tepki kendisine tecavüz edilmesine ya da dayısının ortadan kaybolmasına verdiği tepkilerden farklı değildir. Zeynep, gerçekten de, hiçbir şey

hissetmiyor gibidir. Zebercet ise, horoz döğüşünde, sinemadaki filmde ya da televizyonda gördüğü öldürme anlarında, Gizemli Kadın'ın gelişinden umudunu kestiği ve ağladığı sahnede dehşet, hayal kırıklığı, üzüntü gibi duyguları hissetmiş görürse de filmin çoğunluğunda ama en önemlisi Zeynep'i öldürdükten sonra ve kendi ölümünü hazırlarken son derece duygusuz ve kayıtsızdır.

Ölüm / Öldürme Yabancılaşmış, kayıtsız, hissetmeyen, boşlukta ve umutsuz insan için ölüm sıradan bir kavram, öldürme önemsiz bir eylem haline gelir. Ölüm teması, hem öyküdeki dönüm noktalarında bulunması hem de filmin genelinde bir ölüm motifinin sürekli tekrarlanması nedeniyle önemli görünmektedir. Ölüm ve öldürme, yabancılaşma ve kayıtsızlık temalarını besleyen motifler olarak hizmet ederken karakterlerin hayatla olan bağlarının ne kadar zayıf olduğunu da ifade eder. Zebercet, film boyunca 3 canlıyı öldürür: Zeynep'i, kedi, kendini. İlk ikisinde karakterin pişmanlık ya da üzüntü duyduğuna ilişkin bir belirti yoktur. Kendini öldürmek için yaptığı hazırlıklar sırasında da soğuk kanlı ve duygusuzdur. Otel müşterilerinden yaşlı adamın kızını boğarak öldürmüş bir suçlu olduğu söylenir. Zebercet'in mahkemede izlediği duruşmanın sanığı, yakınına öldürmüştür. Zeynep'in dayısı ölmüştür, o nedenle gelmemektedir ücreti almaya. Zebercet'in annesi, o on yaşındayken ölmüştür. Kendisini doğurmadan önce de 4 düşük yapmıştır. Sinema ve televizyondaki filmlerde karakterlerden biri diğerini boğarak öldürmeye çalışmıştır. Böylece, film boyunca ölüm ve öldürme kavramlarından hiç uzaklaşmayız.

KARAKTER ANALIZI

Zebercet: Anayurt Oteli'nin müdürü. Otuzlu yaşlarda. Çocukluk travmaları olan, yalnız, uyumsuz, huzursuz, gerçeklikle olan ilişkisi zaman zaman bozulan, sanıklar gören, insanlarla duygusal bir ilişki kurmakta güçlük çeken bir karakterdir. Kendisine ve dış dünyaya yabancılaşmıştır. Anayurt Oteli baştan sona Zebercet'e odaklanmış, onun zihninde olup bitenleri, hissettiklerini ya da düşündüklerini anlamamızı sağlayan sahneler ve anlarla doludur. Filmin bütünüyle bunlardan oluştuğunu söylemek yanlış olmaz. Bu nedenle öykü bölümünde yazdığımız karakteri betimleyici anlar olarak da okunabilir.

Bıyık ve Aynalar Aynaya baktığı bazı anlarda bıyığını görür. Karşılaştığı kişilerin tepkileri de çelişkilidir. Ne biz seyirci olarak ne de baş karakter bıyığın var olup olmadığından ya da ne zaman var olduğundan emin olabiliriz. Bununla birlikte, bu anlar, karakterin gerçeklikle ilişkisinde bazı sorunlar olduğunu anlamamızı sağlar. Bıyık ve aynaya baktığı anlar, aynı zamanda, Zebercet'in var oluş sorunlarını da ifade eder.

Tecavüz ve Cinayet Zeynep'in yatağına son kez girdiği sahnede ondan uyumamasını bekler. Ne direnme ne de yakınlık biçiminde bir tepki görememek karakterin hem varoluş hem de sevgi dolu bir ilişki kuramama sorununu kışkırtır. Cinayete, ardından intihara gidecek süreci hızlandırır.

İntihar Zebercet, "Neyi bekliyorum ki" diyerek kendini öldürür. Gecikmeli Ankara treniyle gelen Gizemli Kadını beklemiş ve gelmeyeceğini anlamıştır. Belki de hiç gelmemiştir. Zeynep'i boğduktan sonra her tarafta cinayet haberleri ve görüntüleriyle karşılaşır. Gittikçe daha depresif bir ruh haline bürünür. Hissettiklerinin, korku, pişmanlık ya da üzüntüden çok derin bir hayal kırıklığı olduğu izlenimi ediniriz.

Zeynep Dayısı tarafından otele çalışması için bırakılmış köylü kadın. Buradan anlaşıldığı üzere anne babası yoktur. Donuk, duygusal tepki vermeyen bir karakterdir. Çevresinde olan biten her şeyi kanıksamış gibidir. Sanki sadece beden olarak yaşamaktadır. Diğer yandan, bu karakter, kendisine yapılanlar karşısında hiçbir tepki göstermeyen, sadece kendisinden isteneni yapan bir halkın temsili olarak okunabilir.

Kayıtsız Zebercet tarafından tecavüze uğradığında bile uyumaya devam eder ya da hiçbir tepki vermez.

Zebercet ondan bir numaralı odayı temizlemesini istemediğinde bunu tuhaf bulmaz.

Dayısının bir süredir neden ücretini almaya gelmediğini merak edip Zebercet'e sorar ama bunu da çok fazla sorgulamaz; aldığı ve almadığı cevaplarla yetinir.

Gizemli Kadın Hakkında çok az şey bildiğimiz, güzel, etkileyici, bir köy veterineriyle ilişkisi olan, büyük kentli bir kadındır. Daha açık söylenebilirse, o, Ankara'dır; Türkiye Cumhuriyeti'nin başkentidir ve ulaşılmazdır. Filmin sonunda gördüğümüz ve Zebercet'in annesine ait olduğunu tahmin ettiğimiz fotoğraftaki kadına benzemektedir.

Ulaşılamaz: Otele ilk geldiğinde ve daha çok Zebercet'e (kameraya) baktığı anlarda, düzgün Türkçesiyle, kibar ve kendinden oldukça emin tavırlarıyla diğer müşterilerden çok farklıdır.

Filmde yer aldığı ender anlarda kameraya doğru (Zebercet'e) bakar, cezbedici biçimde gülümser. Bütün bu anlarda hem çok sıcak ve yakın hem de ulaşılmaz görünür. Kendinin, çekiciliğinin, üstünlüğünün farkındadır.

Filmin sonlarına doğru, Zebercet'in sanrıları, umutsuzluğu ve hayal kırıklığı çoğaldığında Gizemli Kadın'ı ilk kez profilden, daha soğuk ve mutsuz bir ifadeyle görürüz. Zebercet'ten uzaklaşmaktadır. Bu da Gizemli Kadın'ın Zebercet'in zihnindeki bir hayal olduğu izlenimini güçlendirir.

Gizemli Kadın gecikmeli Ankara treniyle gelir.

Kararsızlık anı. Zebercet, horoz dövüşünde tanıştığı genci otele götürüp götürmemeye karar veremez.

Zebercet berberde. Bıyığı var mıydı? Yok muydu? Şaka mı yapıyordu?

Zebercet, tecavüz ettiği Zeynep'i öldürür: "Uyuma! Hep uyuyorsun sen"

Zebercet, Gizemli Kadın'ın dönüp geleceğinden umudunu kesmeye başlar.

Zebercet, otelin dolu olduğunu söyleyerek müşterileri geri çevirmeye başlar.

Gizemli Kadın, Zebercet'in sünnet olduğu yaz ölen annesi midir?